

DEVLET TERÖRÜ TIRMANIYOR

Diğer siyasi partiler gibi faşist askeri cunta tarafından kapatılmış ve malları müsadere edilmiş olan Türkiye İşçi Partisi, bu sıralar yeni bir tutuklama dalgasına hedef olmaktadır.

Bilindiği gibi, geçen ilkbaharda askeri faşist cuntanın güvenlik kuvvetleri, görev süresi 1979'da sona ermiş bulunan eski Merkez Yönetim Kurulu üyeleriyle kimi yerel yöneticilerin tutuklanmasına girişmişti. Aradan dokuz aydan fazla bir zaman geçtiği halde bugüne kadar, tutuklanan arkadaşlarımızın yargılanmalarına başlanmış olmadığı gibi, haklarında askeri savcılıkça düzenlenmiş bir iddianame de mevcut değildir.

Bu duruma kitlesel boyutlara varan yeni tutuklamalar eklenmektedir. Bu tutuklamaların 52 DİSK yöneticisinin 25 Aralık'ta yargılanmaya başlanması hazırlıklarının yapıldığı zamana raslaması sadece bir raslantı değildir. İddianame bu konuya yeterince açıklık getirmektedir. İddianame, Aralık 1980'den beri Sıkıyönetim Savcılığınca yürütülmekte olan soruşturmanın DİSK'i, ona bağlı sendikaları ve DİSK ile aynı amaç ve eylem birliği içinde bulunan örgütleri kapsadığını ve şimdi görüşülmesine başlanan davanın söz konusu soruşturmanın ancak birinci bölümünü oluşturduğunu belirtmektedir. Ayrıca, sanık sayısının şimdiden 2000'i bulduğu, yeni davalar açılıncaya kadar bu sayının daha da artacağını şüphesiz olduğu açıklanmaktadır.

İddianame bir de TİP Genel Başkanı'nın konuşmalarından alıntılar yaparak ve DİSK'in 1967'de TİP tarafından kurulmuş olduğuna işaret ederek DİSK ile TİP arasında bir paralellik kurmaya çalışmaktadır. İddianamede çokça başvuru olan bu tür mantık yürütmelerden anlaşılmaktadır ki, gerek bu davada, gerekse DİSK'e bağlı sendikalar ile soldaki kimi derneklere ilişkin olarak açılacak davalarda Türkiye'de sendika, parti ve derneklerden oluşan ve devleti, yerleşik ekonomik ve sosyal düzeni devirmeyi amaçlayan eşgüdümlü koordineli geniş bir hareket bulunduğu iddiası kanıtlanmaya ve demokratik hak ve özgürlüklerin mutlak denebilecek ölçüde bastırılıp kısıtlanması böylece haklı gösterilmeye çalışılacaktır.

Dikkati çeken ve anlamlı olan bir nokta, bu tutuklamaların Parti'nin tam bir legalite içerisinde faaliyet gösterdiği, ilkesel olarak red ve mahkûm ettiği terörizm ile uzaktan yakından hiçbir ilişkisi olmadığı ve sağcı iktidar ve basının çabalarına karşın bu yönde suçlanmadığı, 1977 ve 1979 seçimlerine katıldığı, 12 Eylül 1980 öncesi döneme yönelik olmasıdır. Bu durum faşist cunta ve "adalet"inin ne denli temel hukuk ilkelerine aykırı, keyfi bir uygulama olduğunu bir kez daha kanıtlamaktadır.

Benzeri bir suçlama yöntemi ile bir yıldır özgürlüklerinden yoksun tutulan DİSK yöneticilerinin yargılanmalarının ilk duruşmasında bu keyfiliğin akıl almaz bir belirtisi daha ortaya çıkmıştır. Savcının talebi üzerine sıkıyönetim mahkemesi Savaş Hali Kanunu'nun bu davada uygulanabileceği ve uygulanacağı kararını almıştır.

Başka hiçbir yargılamada, binbir cinayetin, kanlı saldırının yaptırıcısı ve sorumlusu MHP'nin davasında bile tüm hukuksal ve mantıksal dayanaktan yoksun böyle bir karar alınmamıştır. Bu kararın anlamı, daha önce usul kanunlarında yapılan değişikliklerle zaten adam akıllı kısıtlanmış bulunan savunma hakkının bu Savaş Hali Kanunu'nun uygulanmasıyla son kerteye kadar kısıtlanacağı ve cezaların daha da ağırlaştırılacağıdır. Böylece ileride yeni davalarda, özellikle sol harekete ilişkin olanlarda, benzeri kararların alınması yolu açılacaktır.

Cunta'nın ve hükümetinin bütün imkânlarına karşın, işkence, adli kovuşturmanın vazgeçilmez bir yöntemi olmakta devam ediyor. Terörizm veya bir "politik suç" iddiasıyla gözaltına alınan bir kimse, ilkin belli bu işkence işleminden adeta "giriş töreni" olarak geçirilmektedir. Daha sonra sorgulamada, sanığa ileri sürülen suçlamaları kabul ettirmek veya önceden hazırlanmış yazılı ifadeleri imzalatabilmek için işkence tırmandırılmaktadır. Tutuklanan Türkiye İşçi Partisi yöneticisi ve üyeleri de bu insanlık dışı uygulamanın dışında bırakılmamaktadır.

Kimi işkenceler hakkında açılan birkaç dava, sanığın ölümüyle sonuçlanan, kolayca örtbas olanağını bulamadıkları kimi çarpıcı işkence olaylarına ilişkindir ve bunlar faşist cuntanın işkenceye karşı olduğunun kanıtları olarak kullanılacaktır, nitekim de her fırsatta öyle kullanılmaktadır. Ne var ki, istisnalar kuralı ortadan kaldırmaz.

Demokrasiye geçiş konusunda Batılı politik çevrelere üstüste teminat vermeye çalışan cunta gerçekte işçi sınıfı, emekçi kitleler, ilerici, Kürt halkı üzerinde politik baskıyı çok daha ağırlaştırmaktadır. Türkiye'de demokrasi, faşist cunta eliyle değil, tüm ilerici güçlerin, halk kitlelerinin kararlı mücadelesiyle gerçekleşecektir.

Çark Başak, Sayı 12 (89), Haziran 1982